Vishnuh-Clan

NIET ALLES IS ZICHTBAAR
Het geheim van de buren

Lancar Ida-Bagus

Vishnuh-Clan

© Copyright:
Vishnuh-Society Suriname
Vishnuh-Society Brasil
Vishnuh- Society the Netherlands
© Copyright: Gurubesar Lancar Ida-Bagus/ R.R. Purperhart
© Bibliography, photographs, and Illustrations Vishnuh-Society

© All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form by means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the written permission of the publisher.

Inhoud

NIET ALLES IS ZICHTBAAR..... 12
Geestelijke Mishandeling in de Huiselijke Kring 13
Religie en Macht..... 14
Vrijheid van Denken: De Weg naar Werkelijke Vrede 16
De Geraffineerde Kunst van Religieuze Conditionering..... 18
GODSLASTERING EN VLOEKEN 21
DE 10-GEBODEN..... 41
WAT IS ZONDE? 46
DE NATUUR IS 54
DE SCHEPPER DES LEVENS...... 54
… ERE WIE ERE TOEKOMT..... 54
Mijn GEBED 73
DE GEIJKTE WEG VAN HET GODSGELOOF..... 76
Religie, hypocrisie en de natuur 80
PICASA SUTRA 84
WAT IS STERVEN, LEVEN EN DOOD? 84
Geest en Verstand 90
Wat is een bijna dóód ervaring of SCHIJNDOOD?..... 95
ZO zeggen gelovige FIGUREN..... 103
DE WETENSCHAP..... 110
MAAR HOE VERGAAT HET MET DE MENSELIJKE PERSOONLIJKHEID?..... 115
HET KATHOLIEK GODSGELOOF..... 116
DE BOEDDHISTEN..... 118
DE HINDOES..... 122
Karma en reïncarnatie 142
Volgens het Oude testament..... 142
Het Kastenstelsel 145
DE ISLAMIETEN EN HET CHRISTENDOM..... 147
DE HEILIGE BOEKEN VAN GODSBELIJDERS 149
NIET ALLEEN SIMPELE ZIELEN ZIJN GETRAUMATISEERD 152

De aard van tijd en ruimte volgens de Vishnuh-leer 161
Protonen, neutronen en elektronen: de trilling van materie 168
IS ER WEL LEVEN BUITEN DE FYSIEKE WERELD? 173
DE MIRAKELS VAN LOURDES 186
PICASA-LEER =ZWARTE KUNST 193
__WAT IS ZWARTE KUNST? __ 193
Geloof, macht, traditie en bewustzijn 203
WAT IS DUIVELSKUNST? 213
Hoop op de laatste redding 224
De Dagelijkse wens 227
Epiloog – De Eeuwige Les van Vishnuh 233

Vishnuh-Clan

NIET ALLES IS ZICHTBAAR

Geestelijk Leed: Onzichtbaar maar Diepgaand
"Je kunt het aan iemand zien wanneer hij lijdt," wordt vaak gezegd. Maar in werkelijkheid vergist men zich hier dikwijls in. Geestelijke pijn laat zich zelden zien op het eerste gezicht. Er is geen bloed, geen kneuzing, geen zichtbare breuk — en juist daardoor wordt psychisch leed vaak onderschat of zelfs ontkend.

De schade die ontstaat door vernedering, manipulatie of geestelijke mishandeling kan dieper en langduriger zijn dan de meeste lichamelijke verwondingen. Wat onzichtbaar is, wordt door velen eenvoudigweg niet geloofd.
In onze moderne samenleving — ondanks alle technologische en wetenschappelijke vooruitgang — leeft een groeiend aantal mensen dat geestelijk ernstig beschadigd is. Velen van hen krijgen niet de hulp of erkenning die ze nodig hebben om te herstellen. Psychische trauma's ontstaan niet alleen door persoonlijke tragediën, maar ook door maatschappelijke structuren en culturele patronen die onbewust macht en controle verheerlijken.

Een treffend voorbeeld hiervan is een aanslag op iemands leven, waarbij een onschuldig slachtoffer levenslang getekend blijft door één enkel moment van geweld. De fysieke wonden helen, maar de psychische littekens blijven, vaak onzichtbaar voor de buitenwereld. De geschiedenis kent talloze voorbeelden: van overlevenden van oorlogen, dictaturen en religieuze vervolging tot slachtoffers van huiselijk geweld — allen dragen de last van onzichtbare wonden.

Geestelijke Mishandeling in de Huiselijke Kring

Een bijzonder schrijnende vorm van geestelijke mishandeling vindt vaak plaats in de directe huiselijke kring, onder het mom van opvoeding of religieuze toewijding. Denk aan kinderen die van jongs af aan worden gevormd naar dogmatische geloofsregels. Ouders die menen het goede te doen, ondermijnen onbewust het zelfvertrouwen en de zelfstandigheid van hun kinderen door hun religieuze overtuigingen als absolute waarheid op te leggen.

Zo ontstonden door de eeuwen heen hele generaties die leerden gehoorzamen in plaats van

nadenken. In de middeleeuwen bijvoorbeeld werd het onderwijssysteem grotendeels gecontroleerd door de kerk, die niet het vrije denken maar het volgen van goddelijke wetten bevorderde. Deze traditie van geestelijke onderwerping heeft in veel culturen tot op de dag van vandaag diepe sporen nagelaten.

Men zou haast kunnen zeggen dat sommige ouders eerder zelf een opvoedkundige 'pak rammel' verdienen dan hun kinderen. Want het slechte voorbeeld dat zij geven — door te oordelen, te manipuleren of te dwingen — keert zich uiteindelijk tegen hen. Wanneer de kinderen volwassen worden, spiegelen zij het gedrag van hun ouders: zoals de ouden zongen, piepen de jongen.

Deze cyclus van geestelijke afhankelijkheid en emotionele vervreemding herhaalt zich keer op keer, zelfs binnen samenlevingen die zichzelf als democratisch en beschaafd beschouwen.

Religie en Macht

Ironisch genoeg zijn juist de democratische waarden die in Europa zijn verankerd — vrijheid

van godsdienst, van meningsuiting, van denken — indirect ontsproten aan religieuze wortels. De grondwetten van moderne staten zijn vaak beïnvloed door morele principes uit de Bijbel of de Koran, die echter eeuwenlang ook hebben gediend om controle en gehoorzaamheid af te dwingen. Zo werd religie gebruikt als instrument van macht, niet van medemenselijkheid.

Door de geschiedenis heen is pijnlijk duidelijk geworden dat de meeste gevallen van geestelijke onderdrukking en sociale vernedering terug te voeren zijn op religieuze systemen die hun "fatsoensnormen" boven de menselijke vrijheid stellen. Of het nu ging om de Inquisitie, de kruistochten, de heksenverbrandingen of hedendaagse religieuze fundamentalistische bewegingen — telkens opnieuw werd het individu onderworpen aan een ideologisch juk dat werd voorgesteld als heilig en moreel juist.

In die zin is het Christendom — net als de Islam, en vele andere wereldgodsdiensten — in essentie een subtiele dictatuur. "Gehoorzaam, onderwerpt u, leef zoals wij voorschrijven en uw problemen verdwijnen." Maar in werkelijkheid worden zulke geloofssystemen vaak gebruikt om sociale orde te

bewaren door middel van schuld, angst en gehoorzaamheid. Deze zogenoemde morele richtlijnen zijn niet meer dan gecodificeerde vormen van sociale dwang, verpakt in een religieus ideaal van vrede en eenheid.

De machthebbers — van de kerk tot moderne regeringen — weten dit maar al te goed. Waar nog geen wet bestaat, wordt er eenvoudigweg een nieuwe gecreëerd om hun positie te beschermen. Toch lost dit de groeiende onvrede niet op. Want mensen laten zich niet eindeloos regeren door angst, dogma's of religieuze sprookjes.

Het is tragisch dat velen nog steeds vasthouden aan voorgekauwde religieuze verhalen uit angst voor leegte of onzekerheid, en daarbij neerzien op wie die denkbeelden achter zich heeft gelaten. Laat ieder zijn eigen weg gaan — en laat hen die religie ontgroeid zijn, in vrijheid denken, zonder bedreiging of veroordeling.

Vrijheid van Denken: De Weg naar Werkelijke Vrede

De werkelijke oorzaak van veel hedendaagse ellende ligt niet in een gebrek aan geloof, maar

juist in botsende overtuigingen: religies die elkaar bestrijden, culturen die elkaar niet begrijpen, opvoedingen die gebroken geesten voortbrengen.

Een wereld waarin iedereen hetzelfde zou geloven lijkt op papier vreedzaam, maar in de praktijk zou het slechts een eenvormige gevangenis van de geest zijn. Werkelijke vrede ontstaat niet door geloofsconformiteit, maar door vrijheid van denken, mededogen en respect voor de menselijke geest — zichtbaar én onzichtbaar.

Vishnuh-Clan

De Geraffineerde Kunst van Religieuze Conditionering

Religie en Geestelijke Beïnvloeding

Om mijn wereldbeeld te verbreden heb ik gedurende vele jaren verschillende religieuze stromingen van dichtbij geobserveerd en hun geschriften, rituelen en onderliggende doctrines zorgvuldig bestudeerd. Wat zich daarbij openbaarde, is een patroon dat zowel oud als verontrustend is: vrijwel alle religies maken gebruik van uiterst verfijnde vormen van geestelijke beïnvloeding — hersenspoeling in zijn meest subtiele vorm.

Bij nader onderzoek valt op dat de methoden sterk op elkaar lijken, ongeacht of het nu gaat om het christendom, de islam, het hindoeïsme of andere gevestigde geloofssystemen. Elk van deze tradities hanteert eenzelfde listige mechaniek: een zorgvuldig opgebouwde structuur waarin schuld, angst en verlossing hand in hand gaan.

Vanaf jonge leeftijd wordt de mens ingeprent dat hij schuldig geboren is, dat zijn vrijheid gevaarlijk is, en dat slechts gehoorzaamheid aan de

goddelijke orde hem kan redden van straf of verdoemenis.

Religie en Macht door de Geschiedenis

Historisch gezien is dit mechanisme diep verweven met de ontwikkeling van beschavingen zelf. De vroege christelijke kerk begreep reeds in de vierde eeuw — sinds het Edict van Thessaloniki in 380 n.Chr., toen keizer Theodosius het christendom tot staatsgodsdienst maakte — dat religie een krachtig instrument was om een volk te verenigen én te onderwerpen.

De islamitische kalifaten die daarna ontstonden, zoals het Abbasidische Rijk, gebruikten op hun beurt religieuze leerstellingen om politieke gehoorzaamheid te rechtvaardigen. Ook in Azië, Afrika en het Westen ontstonden varianten van deze symbiose tussen geloof en macht: priesters werden adviseurs van koningen, en koningen zagen zichzelf als door God gezalfd.

Het ging zelden om het zuivere godsbesef — dat wil zeggen, het innerlijke gevoel van verbondenheid met iets groters dan menzelf — maar om de manier waarop dat gevoel werd

benut als werktuig van controle. Het spirituele werd in dienst gesteld van het politieke, het menselijke vervangen door het dogmatische. Zo werd de mens niet geleerd om te denken, maar om te gehoorzamen.

De Gevaren van Georganiseerde Religie

De ware gevaren van religie liggen dus niet in het geloof zelf, maar in het venijn dat door georganiseerde religieuze systemen in het menselijk bewustzijn is geslopen. Angst voor zonde, schuldgevoel om natuurlijk verlangen, en de illusie van verlossing door gehoorzaamheid hebben generaties lang het denken van mensen vergiftigd.

Zelfs in de moderne tijd — waarin wetenschap en rede hun plaats hebben veroverd — blijft dit eeuwenoude vergif sluimeren in onze collectieve geest, vermomd als traditie, moraal of cultuur. Wie de geschiedenis met open ogen bekijkt, ziet dat religieuze indoctrinatie niet slechts een spiritueel verschijnsel is, maar een vorm van mentale kolonisatie: het veroveren van het innerlijk van de mens. Of het nu via de doop, de dagelijkse gebeden, of de verplichte

geloofsbelijdenis gebeurt — telkens wordt het individu stap voor stap losgemaakt van zijn oorspronkelijke autonomie.

Vrijheid van Geloof

Het is belangrijk te beseffen dat geloof op zich niet het probleem vormt. Iedereen heeft het recht te geloven of niet te geloven, en om zijn leven te leiden volgens eigen normen en waarden. De kern van het probleem ligt in de systematische vervorming van dat geloof, in het venijn dat religieuze instituties in de hoofden van mensen planten — een gif dat twijfel bestraft, vrijheid wantrouwt en gehoorzaamheid verheerlijkt.

GODSLASTERING EN VLOEKEN

Het Dogma van de Blinde Gehoorzaamheid

Ondanks het overweldigende bewijs dat er geen enkel spoor is van een bovennatuurlijke God of Allah zoals de zogenoemde heilige boeken beweren, blijven miljoenen mensen vasthouden aan hun oude geloofsconstructies. Zij beweren dat de Bijbel, de Thora of de Koran volmaakt zijn — onaantastbare openbaringen van een goddelijke

waarheid. Maar deze overtuiging houdt geen stand tegenover de rede, noch tegenover de werkelijkheid.

Het geloof, hoe verheven men het ook wil voorstellen, is in wezen een gelegaliseerde vorm van collectieve waanzin — een systeem dat zijn macht ontleent aan angst, niet aan inzicht. Religie is geen bron van verlossing, maar een zorgvuldig gestructureerde organisatievorm, geboren uit gewelddadige culturen die hun eigen denkbeeldige god hebben geschapen om hun tekortkomingen te rechtvaardigen. Eeuwenlang heeft de mens zijn wreedheid, hypocrisie en machtswellust afgeschoven op een goddelijke instantie — een fictief wezen dat diende als schild tegen verantwoordelijkheid.

Religie als Knecht van de Macht

Wie eerlijk kijkt, moet erkennen dat religie zelden de mens heeft verheven, maar hem juist heeft geknecht. In de naam van God werden kruistochten gevoerd, ketters verbrand, vrouwen gestenigd, kinderen besneden en hele volkeren onderworpen.

Dat velen, zelfs academisch gevormden, nog steeds in zulke mythen geloven, toont hoe diep de indoctrinatie reikt. Zij bezitten kennis, maar missen verstand; ze kunnen redeneren, maar weigeren te denken. En juist deze "verlichte" gelovigen vormen het grootste gevaar — want ze dragen het kleed van geleerdheid terwijl ze de geest van vrijheid verstikken.

Onder het mom van bescherming van het "geloof" zijn talloze landen nog steeds gebonden aan belachelijke wetten over "godslastering" — wetten die in strijd zijn met elke moderne opvatting van vrijheid. Wie een denkbeeldige god beledigt, beledigt in feite slechts een idee, een concept. Het zou veel veiliger zijn voor de mensheid als er wetten kwamen die religieuze indoctrinatie zelf aan banden legden — niet de kritiek erop.

In feite is elke religie een vorm van godslastering ten opzichte van de andere. Iedere godsdienst beschouwt zichzelf als de enige waarheid, terwijl de rest in dwaling leeft. En juist daarin schuilt de wortel van het conflict: het monopolie op waarheid.

Zoals de slavernij ooit werd afgeschaft — Keti Koti, de verbreking van de ketenen in 1873 — zo zou ook de mens bevrijd moeten worden van de geestelijke slavernij die religie heet. Religie is niets meer dan een mengsel van lokale mythen, overgeleverd en vervormd door mensen met macht, die hun eigen ficties tot "heiligheid" hebben verklaard.

Religie, Wetenschap en Vrijheid

Tot op heden bestaat er geen enkel wetenschappelijk bewijs voor het bestaan van een godheid. En toch worden er wetten gemaakt ter bescherming van dat denkbeeldige wezen. Dat is niet alleen absurd, het is mensonterend. Zolang religieuzen hun geloof mogen opdringen aan anderen, heeft iedereen evenzeer het recht om zijn afkeer ervan te uiten. Vrijheid van godsdienst mag nooit een vrijbrief worden voor religieuze dwang.

Het zweren op heilige boeken — Bijbel, Koran of Thora — is een overblijfsel van de middeleeuwen en zou in een moderne democratie verboden moeten worden. Gelovigen mogen vloeken als ze dat willen, ongelovigen evenzeer. Vloeken is geen